अतोऽहं ब्रवीमि उत्पन्नेष्वपि कार्येषु इत्यादि। करटको ब्रूते। अस्त्येवं किंत्वनयोर्महान् निसर्गोपजातः स्नेहः कथं भेदयितुं शक्यः। दमनको ब्रूते। उपायश्चिन्तनीयः।

तथा चोक्तं। उपायेन हि यच्छक्यं न तच्छक्यं पराक्रमैः।

5 काकी कनकसूत्रेण कृष्णसर्पमघातयत् ॥ ११४ ॥

Fab. X. करटकः पृच्छति कथमेतत्। दमनकः कथयति। कस्मिंश्चित् तरौ वायसदंपती निवसतः। तयोश्चापत्यानि तरुकोटरेऽवस्थितकृष्णसर्पेण खादितानि। ततः पुनर्गर्भवती वायसी ब्रूते। स्वामिन् त्यज्यतामयं तरुः। अत्रैतस्मात् कृष्णसर्पादावयोः संततिर्न भविष्यति कदाचित्।

10 यतः। दुष्टा भार्या शठं मित्रं भृत्याश्चोत्तरदायकाः।

ससर्पे च गृहे वासो मृत्युरेव न संशयः ॥ ११५ ॥

वायसोऽवदत्। प्रिये न भेतव्यं। वारं वारं मयैतस्यापराधः सोढः। इदानीं निग्रहीतव्यः। वायस्याह। कथमनेन बलवता सार्द्धं भवान् विग्रहीतुं समर्थः। वायसो ब्रूते। अलमनया शङ्कया।

15 यतः। बुद्धिर्यस्य बलं तस्य अबुधस्य कुतो बलं।

पश्य सिंहो मदोन्मत्तः शशकेन निपातितः ॥ ११६ ॥

Fab. XI. वायस्याह कथमेतत्। वायसः कथयति। अस्ति मन्दराभिधाने पर्वते दुर्गान्तो नाम सिंहः। स च पशूनां बधं सदा विदधान एव तत्रास्ते। ततः सर्वैः पशुभिर्मिलित्वा सिंहो विज्ञप्तः। स्वामिन् किमिति सर्वपशूच्छेदः क्रियते।

20 वयमेव भवदाहारार्थं प्रत्यहमेकैकं पशुमुपढौकयामः। सिंहेनोक्तं भवत्वेवं। ततः प्रभृत्येकैकं पशुं सभयमुपनयन्ति ते। अथ कदाचिद्वृद्धशशकस्य वारः समायातः। सोऽचिन्तयत्।